

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 40. Capitulum Templum, & comburitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum I.
A. C. 70.

rum sortem inuidebant, quos prompta mors tantæ malorum acerbitati eripuerat. Talia narrantes, Romanis vix fidem faciebant; quosdam eorum miseratione tangebant, plurimis autem eo magis in damnatam a Diis gentem ira exarsit. Titus coram Deo protestabatur, solis Judæis, bellum pertinaciter deposcentibus, & non tantum conditiones æquissimas pacis, sed etiam a se factam impunitatis promissionem non acceptantibus, omnia ex horrido bello provenientia mala esse adscribenda. Ita adimplebantur ea, quæ Deus per Moysen toti populo comminatus fuerat, & singulariter Christus Iesus mulieribus Jerosolymæ; dies venturos; quibus beatus diceretur venter sterilis, & beata ubera, quæ non lactarent.

Deut. 28. 53.

Luc. 23. 9.

§. XL.

Templum captum, & exustum.

Jos. VI.
Bell. c. 9.

Octava Augusti Romani secundum murorum ordinem in Templo aggressi sunt, sed nec muros arietibus diruere, nec portarum limina ob lapidum magnitudinem, & nexus firmitatem eradicare, nec etiam porticus ascensu superare ob strenuam Judæorum resistantiam poterant; igitur Titus, facere coactus quod haec-

hactenus loci reverentia prohibuerat, ea-
dem die portis flammis subijci jubet; quæ
inde in ambulacra, & atria sparsæ, tota
hac die, & sequenti nocte grassatæ sunt;
Titus, alique Romani exercitus Duces
saltem Templi corpus servaturi erant;
at decima Augusti, Judæi Templi custo-
des in Romanos, qui jussu Titi flammis
secundum Templi ambitum depascentes
extinguere adlaborabant, erumpunt, &
a Romanis in Templi intima repelluntur.
Tunc militum unus, quasi impellente Nu-
mine, injussus & a commilitone in altum
sublatus, titionem, quem dextra tenebat,
per deauratam fenestram in conclavia,
ipsum Templum a Septentrionali latere
contingentia, injicit. Protinus parietes
flammis concipiunt; accurrit ipse Titus;
sed in tanto tumultu nemo faciebat im-
perata; intimum Templum flammis cor-
reptum consumebatur, quantumcunque
eas compescere Titus conaretur. Ita Jēsu
Christi vaticinium adimpletum; lapidem
super lapidem non remansurum. Secun-
dum hoc Templum eadem die, ejusdem
mensis combustum est, quo primum a Na-
buchodonosore vastatum, id est, decima
mensis Judaici nomine *Abb*, qui est quin-
tus a mense Paschatis *Nisan* dicto; cum
hi menses pure lunares sint, haud facile
cum nostris comparantur; secutus sum
vero antiquum Josephi interpretem, qui
Hist. Eccles. Tom. I. U per

Sæculum I.
A. C. 70.

VII. Bell.
c. 10.

Matth. 24. 2.

Jerem. 7. 12.

Sæculum I.
A. C. 70.

*Jos. VI.
Bell. c. 32.*

per menses Romanos Macedonum menses, quorum nominibus Josephus usus est, exprimit; quamvis Josephus reipsa his nominibus menses Judæorum denotare voluerit, iis ferme correspondentes.

Quidquid spirabat in Templo, nulla ratione ætatis, sexus, aut conditionis contrucidatum. Altaris aditum accumulata cadavera prohibebant. Pavimentum sanguine & funeribus opertum videri non poterat. Soli Seditiosi ferro viam fugæ sibi aperientes, in montem Sion evadunt. Inter cœteram populi multitudinem, quæ in Templo periit, sex millia erant virorum, mulierum, & parvulorum, quos Pseudo-Propheta deceperat spe vana, se, si juxta Dei voluntatem in Templum ascenderent, illic signa salutis accepturos. Plures ejusmodi erant populi illusores, quorum opera Tyranni utebantur, ut detentam plebem a transitu ad Romanos cohiberent.

Templo combusto, Romani, vexillisque militaribus ante portam Orientalem erectis, in ipso loco Sacrificia obtulere, nempe idolis suis, quorum effigies eorum vexilla referebant. Seditiosis urbis superiora tenentibus, Titus edici jubet; si se Romanorum arbitrio dederent, vitam servaturos; at illi petierunt, ut sibi cum uxoribus, & liberis in desertum secedere liceret; tanta contumacia irritatus Titus,

tus, urbi inferiori flammis subjectis, superiorē oppugnat; illamque per factam
muri ruinam victoria ferox miles ingres-
sus octava *Gorpice* seu Septembris, die
Sabbati, Imperii Vespasiani anno secun-
do, Jesu Christi septuagesimo omnia igne,
feroque absumit. Titus dirutis Templi,
urbisque reliquiis, terram, qua civitas
steterat, vomere findi jubet. Unam so-
lummodo muri partem versus Occiden-
tem cum tribus turribus, Hippica, Pha-
sael, & Mariamne stare voluit, ut, quan-
ta Majestas civitatis, templique olim
fuisset, unum saltem monumentum po-
steritati relinqueret. Prædæ tanta
fuit copia, ut auri pretium in Syria vi-
lesceret.

In latrinis subterraneis ferme duo
millia Judæorum cadavera inventa sunt,
quos aut fames, aut morbus consum-
pserat, vel qui se mutua cæde, ne in Roma-
norum potestatem vivi devenirent, per-
emerant. Illi duo Tyranni Simon, & Joannes,
ibi latentes, tandem deditionem fecerunt,
& triumpho reservati sunt. Ad
undecies centena millia occisorum du-
rante obsidione numerantur; & nona-
ginta septem venditorum; vix autem
invenire erat, qui vellent emere. Co-
ronas a vicinis populis in victoriæ hono-
rem sibi oblatas Titus acceptare renuit,
quod diceret; sua virtute hæc facta non
esse,

Sæculum I.
A. C. 70.

Ibid. c. 40.

Annus 70.

VII. Bell.
c. 7.

Philost. A-
poll. l. 6. c. 14.

Sæculum I.
A. C. 71.

Jos. VII.
Bell. c. 4. 6.

Ibid. c. 8.

An. 71.

Ibid. c. 9.

esse, seque tantum vindictæ Dei in Judæos irati manus commodasse. Una legione custodiendis Jerosolymæ ruinis relicta, ipse cum duabus aliis Cæsaream reversus est, ubi omnibus captivis, spoliisque congregatis, reliquum tempus anni septuagesimi exegit, tempestatem velis faciendis, & trajectui in Italiam opportunam expectans. In die natali fratris ejus Domitiani, quæ trigesima Decembris erat, plusquam duo millia Judæorum supra quingentos, hi flammis, alii Bestiarum dentibus, alii, digladiari coacti, propriis suorum manibus periere. Magna iterum miserorum copia periit in ludis, quos Titus Beryti in Phœnicia Patris sui honoribus instituit, ut diem anniversarium, quo Imperium suscepit, celebraret; nempe prima Julii anni sequentis, Jesu Christi septuagesimi primi.

Inde Titus venit Antiochiam, ubi Judæi accusabantur, quod forum quadratum, Archiva, Tabularium, chartasque quibus Jus Imperatorium continebatur, incendiissent; vixque populus ab eorum cæde cohiberi poterat; at per acta, & probata deinde patuit, homines ære alieno gravatos hoc crimen attentasse, ut se a creditorum persecutionibus liberarent. Cum Titus advenisset, a civibus rogatur, ut Judæos expelleret, vel saltem juribus priva-

privaret; ipse utrumque renuit; & Ju- Sæculum I.
A. C. 71.
dæis Antiochiæ sicut antea vivere licuit.

Tum Titus visis etiam aliis Syriæ urbi-
bus, per Judæam, & Jerosolymam in Æ-
gyptum rediens, Alexandriæ in classem
exceptus est. Romæ deinde cum Paren-
te ob Judæam devictam triumphavit.

In hoc triumpho Joannes, & Simon *Ibid. c. 9.*

Seditioforum capita, cum septingentis Ju-
dæis, quos viribus valentes, & formæ spe-
ctabilis, selegerant, circumducti sunt.
Simon tanquam hostium Ductor pro mo-
re ultimo supplicio affectus. In eodem
Triumpho circumlata sunt mensa, can-
delabrum aureum cum septem brachiis,
& quæ ex vasis sacris Templi fuerant ser-
vata; præprimis Mosaicæ Legis liber, *Jos. VII.
Bell. c. 19.*
qui deinde in Palatio unacum purpureis

Sanctuarii velis repositus est. Hodie-
dum Romæ arcus ille videtur, huic Tri-
umpho exstructus, ubi candelabrum, &
mensa sculptili opere marmori incisa ap-
parent; candelabrum ab octo viris por-
tatur; mensæ innituntur duæ tubæ de-
cussatæ, ante mensam portatur titulus,
alter ante candelabrum, sequitur & ter-
tius, qui verosimiliter libro Legis præfe-
rebatur. In curiosorum antiquariis nu-
mismata ostenduntur Vespasiani, & Titi,
in quibus matrona repræsentatur, ad pal-
mæ pedem sedens, longo pallio contecta,

U 3

caput

Sæculum I. caput inclinatum dextra sustinens cum
A. C. 73. epigraphæ: Judæa captiva.

§. XLI.

Finis belli.

*Jos. VII.
Bell. c. 20.*

Ut Judææ subjectio esset integra, Lucilius Bassus Legati titulo illuc cum copiis missus, primum, initis conditionibus, castrum Herodium recipit; tum & alterum trans Jordanem Macheron obsidet, illudque quamvis munitissimum ad deditionem, pactis tamen conditionibus, adigit. *Ibid. c. 25.* Liberius Maximus erat tunc Judææ Procurator, cui Imperator per litteras in mandatis dedit; omnes Judæorum terras venderet; ipsis vero, ubicunque degerent, tributum imperavit, duas drachmas, singulis annis in Capitolium conferendas, quas prius juxta Legem in Templum Jerosolymitanum ferre solebant. Id contigit Jesu Christi anno septuagesimo secundo.

An. 73.

*Jos. VII.
Bell. c. 30.*

Anno sequenti Publius Silva loco Bassi defuncti Judæam procuravit; is arcem Massadam, quæ æstimabatur insuperabilis, Eleazaro Judæ Galilæi nepote, Sicariorum Duce in ea imperante, obsidione includit; nam ibi Eleazarus ultima pertinacia bellum protrahens, omnes, quicunque Romanis obedientiam præstabant, hostiliter vexare audebat. Ad ultimum